

стилъ, тѣ не мысли да е
мрсно.

16 И това биде три пж-
ти: и пакъ севдигна сосѣ-
до на неко то.

17 И като се чддеше Пётръ
въ себе си що бѣ знамено-
вало това видѣніе коѣто
виде, ѣто мжѣе то коѣто
бѣха прѣтени ѿ Корниліа,
като попытаха и оузнаха
кжша та сімѡнова, дойдѣ-
ха прѣдъ вратѣ те:

18 И като повыкаха, по-
пытаха, дали тѣка живее сі-
мѡнъ коѣто се нариче Пётръ.

29 И като размышляваше
Пётръ за видѣніе то, рече
мѣ дхъ: ѣто трѣма чело-
вѣцъ те трѣсатъ:

20 Прѣчее стани та слѣз-
ни, и иди съ нѣхъ безъ
всѣкое размыслѣніе: зашѣ-
то азъ самъ ги прѣтилъ.

21 И като слѣзе Пётръ при
мжѣтѣ прѣтени те до не-
гѣ ѿ Корниліа, рече: ѣто
азъ самъ когѣто вше тжр-
сите: за каквѣ работѣ дой-
дохте;

22 И они рекоха: Корни-
лій сотникъ, мжѣ прѣве-
денъ и бѣгокозливъ, сви-
дѣтелствованъ ѿ сичкіатъ
народъ иудейскій, прѣдъ за-
повѣдъ ѿ иѣгла стѣ да те
повыка въ кжша та си, и
да чѣе дѣмъ ѿ тебе.

23 Тогда Пётръ ги пока-
ни да влѣзатъ вѣтре, и оу-

гости ги. И на дръгіатъ
дѣнь станѣ и шиде съ нѣхъ,
и нѣкои ѿ братѣ та коѣ-
то бѣха во Іоппіа шидѣха
съ него.

24 И на оутрешніатъ дѣнь
влѣзоха въ Кесаріа: а Кор-
нилій ги чѣкаше, като ве-
ше свѣкалъ сроднищъ те си
и любѣзны те си прѣатели.

25 И като влѣзе Пётръ,
посрещна го Корнилій, и
падна на носѣ те мѣ, и по-
клонимѣсе.

26 И Пётръ го вдигна. и
рече, стани: зашѣто и азъ
самъ чѣловѣкъ.

27 И разговаряюще съ
него, влѣзе внѣтре, и намери
мнозина собрани.

28 И рече имъ: вше знае-
те добре, зашѣ ѣ закрѣнено
на ѣдногѣ иудейнина да се
мѣша или да шѣва при ино-
племѣнника: но бѣ ми по-
казѣ, да не говоримъ ни
ѣдногѣ мрсно или нечѣста
чѣловѣка.

29 Затѣва и дойдѣхъ безъ
сѣмнѣніе като ме повыкахъ-
те. Пытамъ въ прѣчее, за
коѣ причина ме выкахте;

30 И Корнилій рече: ѿ че-
тѣри дни напредъ до тѣѣ
часъ постѣхъ, и въ девѣтъ-
атъ часъ се молехъ бѣ въ
кжша та си: и ѣто ѣдинъ
чѣловѣкъ застанѣ прѣдъ мѣ-
не со свѣтла дрѣха.

31 И рече: Корниліе, оу-